

عنوان مقاله:

تجلی پیمایش انسان در حال فراغت در معماری باغات شیراز و چگونگی انطباق و بهره‌وری از آن جهت اتخاذ الگو در دوران آینده

محل انتشار:

کنفرانس بین‌المللی عمران، معماری، توسعه و بازآفرینی زیرساخت‌های شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نعمت‌اله فرخ‌شاد - پژوهشگر دکترای معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

احمد ترکمان - دکترای معماری و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

محمدحسن فرخ‌شاد - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت پروژه و ساخت دانشگاه آزاد اسلامی واحد استهبان

خلاصه مقاله:

پیمایش انسان در حال فراغت از مفاهیم بین‌رشته‌ای جامعه‌شناسی و معماری می‌باشد که معماران ایران زمین از سال‌های دور تاکنون تلاش کرده‌اند آن را در آثار معماری خود بکار گیرند. بوجدآمدن گرایش‌های جدید در معماری باعث شده توجه به این مفهوم در معماری معاصر نیز امتداد داشته باشد. که طبعاً در این زمینه معماری باغات هم از این امر مستثنی نبوده است. این مقاله که منتج از پژوهشی با این عنوان است به چگونگی بازشناسی ویژگی‌های عام، خاص و معنایی این مفهوم جهت رسیدن به هدف موضوع (فرضیه) تدوین گردیده است. پرسش کلیدی آن است که پیمایش انسان در حال فراغت‌ارای چه ویژگی‌ها و مشخصه‌هایی می‌باشد و جلوه‌گری بصری آن در معماری تاریخی و معاصر شیراز چگونه بوده‌است؟ و در آینده چگونه باید باشد؟ برای پاسخگویی به این پرسش از روش مورد پژوهی در باغات شیراز با استفاده از ابزار گردآوری اطلاعات و مصاحبه‌استفاده گردیده، همچنین با توجه به تفاوت وجوه این مهم در معماری تاریخی باغات با وضعیت موجود شهر شیراز از طریق مطالعات مربوط به مولفه‌های جدید این پیمایش همچون سبک زندگی و الگوی فراغت استخراج تا نهایتاً با توجه به معیارهای کاربردی و جلوه‌گری آنها در معماری فرضیه و نظریه جدیدی جهت تجلی انسان در حال فراغت در قالب متناسب با تغییرات قابل اعتنا و متفاوت با گذشته ارائه شود بطوری که نوعی پیوستگی با گذشته معماری باغات داشته اما حال هم باشد.

کلمات کلیدی:

پیمایش با مفهوم سنجیدن، مسافت طی شده، حرکت، الگوی فراغت، سبک زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113841>

